

Въ мѣсто седемтѣхъ смъртны грѣхове който обитаваха въ сърце-то на грѣшникатъ, които сѣ орудіе на дѣволатъ: видатсе сега тамъ напротивъ слѣдѣющи-тѣ добродѣтели, (именно:) смиреніе, цѣломудріе, въздержаніе, нестѣжаніе, благотвореніе, търпѣніе и кротость, ревность къмъ добро и благоговѣніе.

Кой не бы се старалъ сега съсзъ сичка-та си сила да испълни словеса-та и повелѣніѣ-та на г-спода Исуса Христа; то естъ. да вѣрова въ него, да го обыча, да послѣдова по него и да се упокова немъ. Защо-то който вѣрова въ него, и го обыча, и мѣ карди словеса-та; самъ си богъ ще прейде въ сърце-то на оногоя който вѣрова въ него съ чисто сърце, и обителъ ще да направи въ него. „Богъ любвъ естъ, ѣ превыкаѣй въ любвѣ въ бѣзѣ превыкаѣтъ, и богъ въ немъ превыкаѣтъ.“ (1. Пос. Іоан. 4. 16.) „Мы любвѣмъ егѡ, говорѣтъ возлетѣи на пѣрсѣхъ г-спода: ѣкъ тѡй пѣрвѣе возлюбѣлъ естъ насъ. (Стыхъ 19.)

Ныѣ тѣѣ можемъ да се приближимъ къмъ бога: както самъ си богъ близо въ насъ, и се съединява съ насъ, както що видимъ лико въ образѣхъ. Заради тѡѣ е потребно да се водимъ достойно и непорочно, постѣпки-тѣ на великійѣтъ посѣтитель на нашиѣ души, да ходимъ предъ него съсзъ смиреніе и благоговѣніе, въ сичко трѣва да мѣ угождавами; и да заключимъ сички-тѣ си чѣв-